

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 366. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960414672/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABELER

98. Fabel.

Om Musen og Ædderkoppen.

En Muus hørte engang, at en Pige vilde gjøre reent udi et Kammer, hvor en Ædderkop var med sin Væv. Musen, som var medlidende, advarede Ædderkoppen derom, at den i tide skulde redde sig med Flugten. Nogen Tiid derefter fik Ædderkoppen at høre, at man vilde sette en Kat ind udi Spise-Kammeret, hvor samme Muus med andre havde sit Tilhold. Dette gav Ædderkoppen Musen tilkiende, og bad ham krybe ind udi en Huule: Hvilket da Musen havde gjort, spandt Ædderkoppen strax en Væv for Indgangen til Huulen. Katten, som var en sterk Støver, merkede vel, at der maatte være et Muse-Reede, men da han saae Væven for samme Huule, sluttede han, at den maatte være tom, og derfor lod den blive u-rørt.

Fabelen lærer, at intet Dyr er saa ringe, at det kand jo gjøre enten ondt eller godt: Den viser og Exempel paa Taknemmelighed.

99. Fabel.

Hvilket af alle Creature er det tapperste.

Der reysede sig engang en Tvistighed udi Skoven om hvilket Creatur var det dristigste og modigste. Løven meenede da Prisen sig at tilkomme, efterdi han var en Skræk for alle Dyr og Mennesker; Elephanten paastod det samme, opregnede, hvor mange store Seyervindinger ved Elephanter vare erholdne; Et Dyr og en Fugl efter anden talde sin Sag, og de fleeste havde noget til Beviis at anføre, saa at de, som herudi vare beskikkede Dommere, vare gandske tviviraadige, og vidste ikke hvem de saadan Qualitet kunde tildømme. Just i det samme angav sig en Flue, som forlangede Audience. De andre Dyr og Fugle loe deraf, og dreve Spot med ham: Fluen blev dog ved sin Paastand, og, da ham endelig blev tilladt at tale, sagde han: Naar Keysere, Konger, Fyrster og store Prælater

MORALSKE FABLER

nærme sig skielvende til den Pavelige Throne, for at kysse paa Fødderne, tager jeg ikke i Betænkning at sætte mig paa Pavens Næse. Saasom ingen saadant kunde nægte, blev Prisen tildømt Fluen.

Fabelen viser, at Dommen var vel grundet, og, hvis flere havde forstaaet Græsk, kunde den saadant bevise af Homero, som siger om een af de Græske Helte, at Guderne begavede ham med en Flues Mood og Tapperhed.

100. Fabel.

Om Bien og Ædderkoppen.

En anden særdeles Tvistighed reysede sig mellem Bien og Ædderkoppen, hvilken af dem var den konstigste og største Fabriqveur. Ædderkoppen anførte til Beviis paa sit Arbeyd, sin konstige og subtile Væv. Bien derimod visede, at udi hans Arbeyde var baade stor Konst og Nytte, hvorudover ham og Prisen blev tilkiendt.

Fabelen viser, at den Arbeyder bør meest agtes, udi hvis Arbeyde er baade Konst og Nytte, og at derfor en Bygnings-Mester, en Urtegaards-Mand etc. bør have Rang over en Bildthugger, en Skildrer, en Kobberstikker og andre deslige, udi hvis Arbeyde er alleene Konst, men ingen Nytte.

101. Fabel.

Ræven og Cameleon.

Ræven mødte engang udi Skoven et Cameleon. Cameleon, som kiendte Rævens Hurtighed og store Pund at erhverve Bytte, søgte at foreene sig med ham, og at formaae ham til at slutte Venskabs Forbund med sig: Ræven svarede da, at han gierne vilde slutte Venskab med ham, men ikke uden paa 24 Timer; thi, sagde han: Du est ikke den samme i Dag, som du var i Gaar, og som du vil blive i Morgen,